Torsdag, den 10. oktober 2019

P9_TA(2019)0033

Beskæftigelses- og socialpolitikker i euroområdet

Europa-Parlamentets beslutning af 10. oktober 2019 om beskæftigelses- og socialpolitikker i euroområdet (2019/2111(INI))

(2021/C 202/08)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til artikel 3 og 5 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU),

— der henviser til artikel 9, 145, 148, 149, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 158, 165, 166, 174 og 349 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),

— der henviser til den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om bedre lovgivning ([1]),

— der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig afsnit IV (solidaritet),

— der henviser til FN's konvention om rettigheder for personer med handicap,

— der henviser til FN's mål for bæredygtig udvikling, navnlig mål nr. 1, 3, 4, 5, 8, 10 og 13,

— der henviser til Kommissionens pakke om social investering fra 2013,

— der henviser til de fem formænds rapport af 22. juni 2015 ([2]) med titlen »Completing Europe's Economic and Monetary Union« (fuldførelse af Europas Økonomiske og Monetære Union),

— der henviser til Rådets henstilling af 14. maj 2018 om den økonomiske politik i euroområdet ([3]),

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 12. juni 2019 med titlen »Uddybning af Europas Økonomiske og Monetære Union: Status fire år efter de fem formænds rapport — Europa-Kommissionens bidrag til eurotopmødet den 21. juni 2019« (COM(2019)0279),

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 5. juni 2019 med titlen »Det europæiske semester 2019: Landespecifikke henstillinger 2019« (COM(2019)0500),

— der henviser til Kommissionens forslag af 27. februar 2019 til Rådets afgørelse om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker (COM(2019)0151) og Parlamentets holdning hertil af 4. april 2019 ([4]),

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 21. november 2018 med titlen »Årlig vækstundersøgelse 2019: For et stærkere Europa i en tid med global usikkerhed« (COM(2018)0770),

— der henviser til Kommissionens og Rådets fælles rapport om beskæftigelsen, der blev vedtaget den 15. marts 2019,

— der henviser til Kommissionens henstilling af 21. november 2018 med henblik på Rådets henstilling om den økonomiske politik i euroområdet (COM(2018)0759),

([1]) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.
([2]) https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/5-presidents-report_en.pdf
([3]) EUT C 179 af 25.5.2018, s. 1.
([4]) Vedtagne tekster, P8_TA(2019)0337.

Torsdag, den 10. oktober 2019

— der henviser til Kommissionens rapport af 21. november 2018 med titlen »Rapport om varslingsmekanismen 2019« (COM(2018)0758),

— der henviser til Kommissionens henstilling af 3. oktober 2008 om aktiv integration af mennesker, som er udstødt fra arbejdsmarkedet ([5]),

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 21. november 2018 med titlen »Udkast til budgetplaner for 2019: Samlet vurdering« (COM(2018)0807),

— der henviser til Kommissionens forslag af 22. november 2017 til Rådets afgørelse om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker (COM(2017)0677) og Parlamentets holdning hertil af 19. april 2018 ([6]),

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 26. april 2017 med titlen »En europæisk søjle for sociale rettigheder« (COM(2017)0250),

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 26. april 2017 med titlen »Et initiativ til støtte for balance mellem arbejdsliv og privatliv for erhvervsaktive forældre og omsorgspersoner« (COM(2017)0252),

— der henviser til Kommissionens forslag til Rådets henstilling af 13. marts 2018 om adgang til social beskyttelse for arbejdstagere og selvstændige (COM(2018)0132),

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 5. april 2011 med titlen »En EU-ramme for de nationale strategier for romaernes integration frem til 2020« (COM(2011)0173) og til de efterfølgende gennemførelses- og evalueringsrapporter,

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/1158 af 20. juni 2019 om balance mellem arbejdsliv og privatliv for forældre og omsorgspersoner og om ophævelse af Rådets direktiv 2010/18/EU ([7]),

— der henviser til arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene af 26. april 2017 med titlen »Taking stock of the 2013 Recommendation on »Investing in children: breaking the cycle of disadvantage«« (Status over henstillingen fra 2013 om »Investering i børn: Hvordan man bryder den onde cirkel for de socialt udsatte«) (SWD(2017)0258),

— der henviser til Kommissionens strategiske indsats for ligestilling mellem kønnene 2016-2019 og den europæiske ligestillingspagt 2011-2020 og Rådets konklusioner herom af 7. marts 2011 ([8]),

— der henviser til Barcelonamålene for børnepasning af 2002, der går ud på pr. 2010 at tilbyde børnepasningsmuligheder til mindst 90 % af børn mellem 3 år og den skolepligtige alder og til mindst 33 % af børn under tre år,

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 4. oktober 2016 med titlen »Ungdomsgarantien og ungdomsbeskæftigelsesinitiativet efter tre år« (COM(2016)0646),

— der henviser til Kommissionens forslag af 14. september 2016 til Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 (COM(2016)0604),

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 14. september 2016 med titlen »Styrkelse af europæiske investeringer til jobskabelse og vækst: Indledning af anden fase af Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer og lancering af en ny plan for europæiske eksterne investeringer« (COM(2016)0581),

([5]) EUT L 307 af 18.11.2008, s. 11.
([6]) Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0181.
([7]) EUT L 188 af 12.7.2019, s. 79.
([8]) EUT C 155 af 25.5.2011, s. 10.

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 10. juni 2016 med titlen »En ny dagsorden for færdigheder i Europa — En fælles indsats for at styrke den menneskelige kapital, beskæftigelsesegnethed og konkurrenceevnen« (COM(2016)0381),

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 2. juni 2016 med titlen »En europæisk dagsorden for den kollaborative økonomi« (COM(2016)0356),

— der henviser til pakken om cirkulær økonomi (direktiv (EU) 2018/849 ([9]), (EU) 2018/850 ([10]), (EU) 2018/851 ([11]) og (EU) 2018/852 ([12])),

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 1. juni 2016 med titlen »Europa investerer igen — Status over investeringsplanen for Europa og videre tiltag« (COM(2016)0359),

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 8. marts 2016 om igangsættelse af en offentlig høring om den europæiske søjle for sociale rettigheder (COM(2016)0127) og de tilhørende bilag,

— der henviser til Kommissionens hvidbog af 16. februar 2012 med titlen »En dagsorden for tilstrækkelige, sikre og bæredygtige pensioner« (COM(2012)0055),

— der henviser til Rådets konklusioner af 7. december 2015 om fremme af den sociale økonomi som en central drivkraft for den økonomiske og sociale udvikling i Europa,

— der henviser til sin beslutning af 13. marts 2019 om det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker: Beskæftigelsesmæssige og sociale aspekter i den årlige vækstundersøgelse 2019 ([13]),

— der henviser til sin beslutning af 11. december 2018 om uddannelse i den digitale tidsalder: udfordringer, muligheder og erfaringer til brug i forbindelse med udformningen af EU-politikker ([14]),

— der henviser til sin beslutning af 25. oktober 2018 om beskæftigelse og socialpolitik i euroområdet ([15]),

— der henviser til sin beslutning af 11. september 2018 om muligheder for reintegration af arbejdstagere, der er ved at komme sig efter skader og sygdom, til beskæftigelse af høj kvalitet ([16]),

— der henviser til sin beslutning af 16. november 2017 om bekæmpelse af uligheder som et middel til at stimulere jobskabelse og vækst ([17]),

— der henviser til sin beslutning af 24. oktober 2017 om mindsteindkomstpolitik som et redskab til bekæmpelse af fattigdom ([18]),

— der henviser til sin beslutning af 14. september 2017 om en ny dagsorden for færdigheder for Europa ([19]),

— der henviser til sin beslutning af 19. januar 2017 om en europæisk søjle for sociale rettigheder ([20]),

— der henviser til sin beslutning af 26. maj 2016 om fattigdom: et kønsperspektiv ([21]),

---

([9]) EUT L 150 af 14.6.2018, s. 93.
([10]) EUT L 150 af 14.6.2018, s. 100.
([11]) EUT L 150 af 14.6.2018, s. 109.
([12]) EUT L 150 af 14.6.2018, s. 141.
([13]) Vedtagne tekster, P8_TA(2019)0202.
([14]) Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0485.
([15]) Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0432.
([16]) Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0325.
([17]) EUT C 356 af 4.10.2018, s. 89.
([18]) EUT C 346 af 27.9.2018, s. 156.
([19]) EUT C 337 af 20.9.2018, s. 135.
([20]) EUT C 242 af 10.7.2018, s. 24.
([21]) EUT C 76 af 28.2.2018, s. 93.

Torsdag, den 10. oktober 2019

— der henviser til sin holdning af 2. februar 2016 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om en europæisk platform for forbedring af samarbejdet i forbindelse med forebyggelse af og afskrækkelse fra sort arbejde ([22]),

— der henviser til sin beslutning af 25. november 2015 om EU-strategirammen for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen 2014-2020 ([23]),

— der henviser til OECD's og Europa-Kommissionens initiativ »State of Health in the EU« ([24]) og den dermed forbundne rapport »Health at a glance: Europe 2018« ([25]),

— der henviser til Kommissionens rapport fra 2018 »Pension Adequacy Report: Current and future income adequacy in old age in the EU« (Rapport om tilstrækkelige pensioner: nuværende og fremtidige tilstrækkelige indkomster for ældre i EU), der blev offentliggjort den 26. april 2018,

— der henviser til Kommissionens rapport fra 2018 med titlen »Ageing Report: Economic and Budgetary Projections for the EU Member States (2016-2070)« (Rapport om befolkningsaldring med økonomiske og budgetmæssige fremskrivninger for EU's medlemsstater (2016-2070)), der blev offentliggjort den 28. maj 2018,

— der henviser til den reviderede europæiske socialpagt og Torinoprocessen, der blev indledt i 2014 og har til formål at styrke traktatsystemet for den europæiske socialpagt inden for Europarådet og forbindelsen til EU-retten ([26]),

— der henviser til sin beslutning af 8. marts 2011 om begrænsning af uligheder på sundhedsområdet i EU ([27]),

— der henviser til de afsluttende bemærkninger fra FN's komité for rettigheder for personer med handicap fra september 2015 om Den Europæiske Unions indledende rapport til komitéen fra juni 2014,

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv (direktiv om ligebehandling) ([28]) og til artikel 141 om princippet om lige løn for samme arbejde eller arbejde af samme værdi i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (1992),

— der henviser til Kommissionens strategiske indsats for ligestilling mellem kønnene 2016-2019 og målet om at reducere den kønsbestemte pensionsforskel som en nøgleprioritet og til Kommissionens rapport fra 2018 om pensioners tilstrækkelighed,

— der henviser til EU-strategien for unge 2019-2027, der er baseret på Rådets resolution af 26. november 2018, og til Europa 2020-målet om at mindske antallet af unge, der forlader skolen for tidligt, til under 10 %,

— der henviser til Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 5/2017 fra april 2017 med titlen »Ungdomsarbejdsløshed — har EU's politikker gjort en forskel? En vurdering af ungdomsgarantien og ungdomsbeskæftigelsesinitiativet«,

— der henviser til OECD's rapporter om beskæftigelsesudsigten (»Employment Outlook reports«) for 2018 og 2019,

— der henviser til den europæiske lov om tilgængelighed,

([22]) EUT C 35 af 31.1.2018, s. 157.
([23]) EUT C 366 af 27.10.2017, s. 117.
([24]) https://ec.europa.eu/health/state/glance_en
([25]) https://ec.europa.eu/health/sites/health/files/state/docs/2018_healthatglance_rep_en.pdf
([26]) https://www.coe.int/en/web/turin-european-social-charter/turin-process
([27]) EUT C 199 E af 7.7.2012, s. 25.
([28]) EUT L 204 af 26.7.2006, s. 23.

— der henviser til Rådets henstilling af 9. april 2019 om den økonomiske politik i euroområdet (2019/C 136/01),

— der henviser til Kommissionens årlige gennemgang af udviklingen på det beskæftigelsesmæssige og sociale område i Europa fra 2019,

— der henviser til Kommissionens rapport fra 2019 om fattigdom blandt personer i arbejde,

— der henviser til Rådets henstilling fra 2018 om adgang til social beskyttelse for arbejdstagere og selvstændige,

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1152 af 20. juni 2019 om gennemsigtige og forudsigelige arbejdsvilkår i Den Europæiske Union ([29])

— der henviser til forretningsordenens artikel 54,

— der henviser til betænkning fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A9-0016/2019),

A. der henviser til, at forholdene på arbejdsmarkedet i EU fortsat bliver bedre, primært takket være en lang periode med et positivt internationalt økonomisk miljø; der henviser til, at beskæftigelsesfrekvensen har været fortsat stigende, og at den i sidste kvartal af 2018 nåede op på 73,5 % med 240,7 millioner mennesker i arbejde, hvilket er et nyt rekordniveau; der henviser til, at beskæftigelsesfrekvensen i euroområdet er steget fra 66,5 % i 2017 til 67,4 % i 2018; der henviser til, at der fortsat er store forskelle i beskæftigelsesfrekvensen mellem medlemsstater, regioner og befolkningsgrupper; der henviser til, at tempoet i væksten i beskæftigelsesfrekvensen er aftaget, og at denne tendens forventes at fortsætte; der henviser til, at beskæftigelsesfrekvensen vil nå op på 74,3 % i 2020, hvis denne dynamik fortsætter;

B. der henviser til, at udfordringer på lang sigt — f.eks. befolkningsaldring, digitalisering og dens indvirkning på arbejdsmarkedet, klimaændringer og ikkebæredygtig udnyttelse af naturressourcerne — fortsat trænger sig på;

C. der henviser til, at beskæftigelsesfrekvensen er steget kraftigt blandt arbejdstagere over 55 år; der henviser til, at beskæftigelsesfrekvensen i 2018 for arbejdstagere mellem 55 og 64 år i euroområdet lå på 58,8 %, hvilket stadig er langt under gennemsnittet; der henviser til, at især kvinder i denne aldersgruppe har en lavere beskæftigelsesfrekvens (52,9 %); der henviser til, at befolkningsprognoser varsler et stigende antal ældre arbejdstagere; der henviser til, at demografiske forandringer har indvirkning på pensioner, sundhedspleje og langtidsplejeordninger;

D. der henviser til, at der er behov for effektive politikker for at rumme de mange forskellige ansættelsesformer og beskytte arbejdstagerne i tilstrækkelig grad mod misbrug, forskelsbehandling og fattigdom;

E. der henviser til, at de arbejdende fattige udgør en betydelig del af den arbejdende befolkning; der henviser til, at 9,4 % af de beskæftigede i 2017 var i risiko for fattigdom, mens næsten 20,5 millioner arbejdstagere levede i husstande, der var i risiko for fattigdom; der henviser til, at visse kategorier af befolkningen — navnlig personer, der arbejder på deltid, selvstændige, midlertidigt ansatte, unge, mindre uddannede personer og husstande med én person — er i betydeligt højere risiko for at blive fattige arbejdende, og at denne risiko i nogle tilfælde er steget væsentligt de seneste år;

F. der henviser til, at den kønsbestemte forskel i beskæftigelsesfrekvensen var på 11,6 procentpoint i 2018, og at den næsten ikke har ændret sig siden 2013; der henviser til, at kvinder i EU i gennemsnit tjener 16 % mindre end mænd, selv om det varierer betydeligt medlemsstaterne imellem; der henviser til, at den kønsbestemte pensionsforskel er på ca. 37,2 % for pensionister i alderen 65-79 år i EU-28; der henviser til, at den ulige fordeling af omsorgsforpligtelserne mellem kvinder og mænd stadig er udbredt i hele EU;

G. der henviser til, at hovedansvaret for bekæmpelse af ungdomsarbejdsløshed ligger hos medlemsstaterne med hensyn til at udarbejde og gennemføre lovgivningsrammer for arbejdsmarkedet, uddannelses- og erhvervsuddannelsessystemer og aktive arbejdsmarkedspolitikker;

H. der henviser til, at det samlede antal arbejdstimer er steget støt, men langsomt siden 2013; der henviser til, at andelen af fastansatte og fuldtidsbeskæftigede fortsat stiger, mens andelen af deltidsbeskæftigede var faldende i 2018; der henviser til, at andelen af personer, der arbejder på deltid i EU, steg fra 15 % i 2002 til 19 % i 2017; der henviser til, at

([29]) EUT L 186 af 11.7.2019, s. 105.

deltidsbeskæftigelse var meget mere udbredt blandt kvinder (31 %) end mænd (8 %) i EU i 2017; der henviser til, at antallet af arbejdstagere, der ufrivilligt arbejder på deltid, stadig er meget højt og omfatter 1,3 millioner flere personer end i 2008; der henviser til, at andelen af midlertidigt ansatte i EU, steg fra 11 % i 2002 til 13 % i 2017;

I. der henviser til, at visse medlemsstater oplever strukturelle problemer på arbejdsmarkedet som f.eks. ringe erhvervsfrekvens og et misforhold mellem færdigheder og kompetencer og efterspørgslen på arbejdsmarkedet; der henviser til, at der findes et voksende behov for konkrete foranstaltninger til integration eller reintegration af den inaktive arbejdsstyrke for at opfylde arbejdsmarkedets efterspørgsel;

J. der henviser til, at arbejdsløsheden i juni 2019 faldt til 6,3 % i EU og 7,5 % i euroområdet; der henviser til, at den faldt for alle aldersgrupper og for både mænd og kvinder; der henviser til, at der fortsat er store forskelle i arbejdsløshedsprocenten fra medlemsstat til medlemsstat, og at spredningen i arbejdsløshedsprocenten på tværs af nationale og subnationale områder har været stigende siden 2007; der henviser til, at ungdomsarbejdsløsheden, der i april 2019 lå på 14,2 %, stadig er uacceptabelt høj (i 2018 lå den i gennemsnit på 15,2 % i EU og på 16,9 % i euroområdet), men at den er lavere end niveauet før krisen i 2008; der henviser til, at forskellene mellem medlemsstaterne er meget store; der henviser til, at hver anden arbejdsløse jobsøgende har været ledig i over 12 måneder i gennemsnit, og at langtidsledigheden på 3,8 % ligger over niveauet før krisen, hvor den lå på 2,9 %; der henviser til, at arbejdsløsheden fortsat er særlig høj blandt personer med handicap;

K. der henviser til, at der ifølge Eurostat var 8,973 millioner underbeskæftigede deltidsansatte i EU-28 i 2017; der henviser til, at der derudover var 8,127 millioner personer, som stod til rådighed for arbejdsmarkedet, men som ikke søgte et job, og yderligere 2,289 millioner personer, der søgte et job uden mulighed for at kunne begynde at arbejde inden for kort tid; der henviser til, at dette alt i alt betyder, at der i EU-28 i 2017 var 19,389 millioner personer, som havde visse fællestræk med arbejdsløse, uden at de blev talt med i arbejdsløshedsstatistikken, hvilket næsten svarer til samme antal personer, der blev betragtet som arbejdsløse (18,776 millioner);

L. der henviser til, at arbejdsmarkedet stadig er horisontalt og vertikalt segmenteret, og at der stadig er fattigdom blandt personer i arbejde, hvilket navnlig berører kvinder, ufaglærte, unge, ældre, personer med handicap, nationale, sproglige, etniske og seksuelle mindretal samt personer med migrantbaggrund; der henviser til, at beskæftigelsesfrekvensen for personer med handicap i 2016 lå på 48,1 %, hvilket var langt under den gennemsnitlige beskæftigelsesfrekvens;

M. der henviser til, at langtidsledigheden i uforholdsmæssig grad rammer unge, enlige forældre, uformelle plejere, personer med langvarig sygdom, handicap eller helbredsproblemer, migranter og personer fra etniske og religiøse mindretal, som fortsat møder særlige hindringer for adgang til beskæftigelse og udsættes for forskelsbehandling i alle dele af arbejdslivet;

N. der henviser til, at beskæftigelse af høj kvalitet er en vigtig faktor i bekæmpelsen af fattigdom og social udstødelse; der henviser til, at der er behov for at nå ud til alle de medlemmer af samfundet, der er længst væk fra arbejdsmarkedet og i risiko for fattigdom og social udstødelse;

O. der henviser til, at andelen af ledige stillinger fortsat stiger, og at misforholdet mellem udbud og efterspørgsel på arbejdsmarkedet stadig er en vigtig årsag til arbejdsløshed i mange medlemsstater; der henviser til, at det strukturelle misforhold mellem udbudte og efterspurgte færdigheder og kompetencer samt manglen på kvalificeret arbejdskraft påvirker mange sektorer, bl.a. turismesektoren, sektoren for traditionelle håndværk og IKT-sektoren, hvor kløften mellem efterspørgsel på og udbud af specialister i EU forventes at vokse til omkring 500 000 inden 2020; der henviser til, at der hersker bekymring for stigende mangel på kvalificeret arbejdskraft, men at ca. 39 % af arbejdstagerne i EU er fanget i job af dårlig kvalitet, som de er overkvalificerede til;

P. der henviser til, at Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelserne (Cedefop) har vurderet, at fordelingen af færdigheder blandt arbejdsstyrken i vid udstrækning matchede kvalifikationskravene på arbejdsmarkedet i 2017, og at udbuddet af arbejdskraft oversteg efterspørgslen på alle typer kvalifikationer, men at forskellen var særlig stor for så vidt angår lave og mellemhøje kvalifikationer; der henviser til, efterspørgslen på kvalificeret arbejdskraft sandsynligvis vil fortsætte med at stige, og at de seneste prognoser fra Cedefop viser, at der mellem 2017 og 2025 vil blive skabt over 13 millioner job, der kræver et højt uddannelsesniveau, mens antallet af job, der kræver et lavt kvalifikationsniveau, vil falde med næsten 6 millioner;

Q. der henviser til, at Cedefops prognoser viser en parallel stigning i færdigheder fra både efterspørgsels- og udbudssiden frem til 2025; der henviser til, at udbuddet af færdigheder imidlertid forventes at vokse lidt hurtigere end efterspørgslen på færdigheder, idet f.eks. den andel af arbejdsstyrken, der kun har en primæruddannelse eller en sekundæruddannelse på første trin, forventes at falde fra 20,2 % i 2017 til 16,8 % i 2025; der henviser til, at andelen af job til personer med lave kvalifikationer forventes at falde fra 18,4 % til 15,4 %, men at denne parallelle udvikling ikke forhindrer, at der kan opstå et potentielt misforhold mellem udbudte og efterspurgte færdigheder og kompetencer som f.eks. overkvalificering;

R. der henviser til, at arbejdsmarkedet er stærkt fragmenteret, og at hvert segment har sine egne særlige karakteristika;

S. der henviser til, at mere end hver femte europæer er i risiko for fattigdom og social udstødelse; der henviser til, at der er gjort visse fremskridt med hensyn til at opfylde Europa 2020-strategiens mål om fattigdomsbekæmpelse, idet antallet af fattige er blevet reduceret med 5,6 millioner siden 2008, men at målet om at reducere antallet med mindst 20 millioner inden 2020 stadig har lange udsigter, idet 113 millioner mennesker stadig er i risiko for fattigdom; der henviser til, at der er en højere grad af fattigdom blandt udsatte grupper såsom børn, enlige forældre, personer med handicap og kroniske fysiske og psykiske lidelser, migranter, romaer og etniske mindretal, langtidsledige og hjemløse; der henviser til, at fattigdom blandt personer i arbejde (9,6 %) vokser hastigt, og at fattigdoms- og ulighedskløften i EU vokser; der henviser til, at sociale overførsler har en betydelig indvirkning på nedbringelsen af fattigdom i mange medlemsstater (i gennemsnit med 32,4 % i 2017 uden medregning af pensioner); der henviser til, at denne indvirkning er aftaget hvert år siden 2010 (undtagen i 2013), og at der er betydelige forskelle medlemsstaterne imellem;

T. der henviser til, at universel adgang til prismæssigt overkommelige boliger og sundhedspleje af høj kvalitet er et grundlæggende samfundsbehov;

U. der henviser til, at der fortsat er huller i de sociale beskyttelsessystemer og i adgangen til tjenesteydelser; der henviser til, at der er opstået nye former for arbejde, herunder platformsarbejde og arbejde som selvstændig erhvervsdrivende; der henviser til, at social beskyttelse traditionelt er indrettet til at dække arbejdstagere i tidsubegrænsede fuldtidsansættelseskontrakter; der henviser til, at navnlig atypiske arbejdstagere ofte ikke har fuld adgang til social beskyttelse, og at mange selvstændige slet ikke eller kun i begrænset omfang har dækning; der henviser til, at der fortsat forekommer proformaselvstændighed, som skaber usikkerhed, uvished og utryghed, og som især påvirker sårbare grupper; der henviser til, at den manglende adgang til social beskyttelse hæmmer arbejdsstyrkens velfærd og arbejdsmarkedernes funktion;

V. der henviser til, at EU's ungdomsgaranti skal forbedres yderligere i overensstemmelse Den Europæiske Revisionsret henstillinger, så alle unge, som ikke er i beskæftigelse eller under uddannelse, får hjælp;

W. der henviser til, at der er forskelle med hensyn til den forventede levetid, som har med den socioøkonomiske status at gøre; der henviser til, at disse forskelle stort set afspejler de forskellige grader af eksponering for risikofaktorer (herunder på arbejdspladsen), og at lavindkomsthusstande har større sandsynlighed for at indberette uopfyldte sundhedsmæssige behov end højindkomsthusstande; der henviser til, at det derfor er vigtigt yderligere at fremme og tage hensyn til sundhedsmæssige faktorer i beskæftigelses- og socialpolitikkerne;

X. der henviser til, at kollektive overenskomstforhandlinger på mellemniveau synes at skabe en mere komprimeret lønstruktur; der henviser til, at udhulingen af de kollektive overenskomstforhandlinger i flere medlemsstater har været sammenfaldende med en stigning i antallet af lavtlønnede arbejdstagere (dvs. arbejdstagere, der betales mindre end to tredjedele af medianlønnen);

Y. der henviser til, at et god mentalt helbred udgør en afgørende del af den enkeltes trivsel; der henviser til, at mere end hver sjette person i EU's medlemsstater havde et mentalt sundhedsproblem i 2016; der henviser til, at der i alle medlemsstater er langt mindre sandsynlighed for, at folk med kronisk depression er i arbejde;

Z. der henviser til, at de samlede omkostninger i EU i forbindelse med dårligt mentalt helbred anslås til at ligge på over 600 milliarder EUR, dvs. mere end 4 % af BNP;

AA. der henviser til, at den disponible bruttohusstandsindkomst pr. indbygger i 2017 oversteg niveauet før krisen i 2008 i euroområdet, selv om dette ikke var tilfældet i otte medlemsstater og i talrige regioner; der henviser til, at de samlede husstandsindkomster steg langsommere end BNP, hvilket tyder på, at indkomstgevinsterne fra opsvinget kun i et vist omfang har nået husstandene, og at den seneste vækst ikke er inklusiv; der henviser til, at gennemsnitslønningerne i reelle tal fortsat er bagud i forhold til niveauet før krisen i mange medlemsstater, og at deres vækst i 2017 lå under produktivitetsvæksten; der henviser til, at indkomstulighed ofte er forbundet med ulige adgang til uddannelse, erhvervsuddannelse og social beskyttelse;

Torsdag, den 10. oktober 2019

AB. der henviser til, at den socioøkonomiske situation og miljøet er det, der bekymrer EU-borgerne mest, ifølge Eurobarometer-undersøgelsen fra 2018;

AC. der henviser til, at den globale udvikling, herunder digitaliseringen og miljøomstillingen, tydeliggør, at det haster med en fælles EU-tilgang; der henviser til, at disse globale udfordringer påvirker regioner og områder på forskellig vis; der henviser til, at den sociale dialog, arbejdsmarkedsparterne og civilsamfundet spiller en afgørende rolle for en inklusiv overgang; der henviser til, at inddragelsen af arbejdsmarkedsparterne i forbindelse med udformningen af politikker stadig er lav i mange medlemsstater;

AD. der henviser til, at de økonomiske sektorer, der tegner sig for næsten 90 % af de samlede CO_2-emissioner, beskæftiger omkring 25 % af arbejdsstyrken i EU; der henviser til, at omskoling af denne arbejdsstyrke er en vigtig del af overgangen til en bæredygtig økonomi;

AE. der henviser til, at ambitiøse klimapolitikker skaber arbejdspladser og vækst og har en positiv indvirkning på velfærden; der henviser til, at den fulde gennemførelse af Parisaftalen ifølge prognoser vil skabe yderligere 1,2 millioner arbejdspladser i EU frem til 2030 ud over de 12 millioner nye job, der allerede forventes;

AF. der henviser til, at kun 9 % af de landespecifikke henstillinger for 2011-2018 blev gennemført fuldt ud, at der blev gjort betydelige fremskridt inden for 17 % af dem, visse fremskridt inden for 44 %, begrænsede fremskridt inden for 25 %, og slet ingen fremskridt inden for 5 %;

AG. der henviser til, at Kommissionen i 2019 fremsatte henstillinger til 15 medlemsstater om forbedring af effektiviteten, tilgængeligheden og bæredygtigheden af sundhedsplejen;

AH. der henviser til, at de gennemsnitlige boligudgifter og den finansielle overbelastning er faldet i EU, men at manglen på passende og prismæssigt overkommelige boliger fortsat er et stigende problem i mange medlemsstater; der henviser til, at hver tiende europæer i 2017 brugte 40 % eller mere af husstandens indkomst på boligudgifter;

AI. der henviser til, at en velfungerende social dialog er et centralt element i den europæiske sociale markedsøkonomi, som styrker den sociale samhørighed og mindsker konflikterne i samfundet til fælles gavn for arbejdstagere, arbejdsgivere og regeringer; der henviser til, at social dialog og kollektive overenskomstforhandlinger er afgørende for at få udformet og gennemført politikker, der kan forbedre arbejds- og ansættelsesvilkårene;

AJ. der henviser til, at civilsamfundsorganisationer bidrager væsentligt til at levere tjenester til inklusion og få repræsenteret en række synpunkter i forbindelse med udformningen af politikker;

1. bemærker, at de økonomiske forhold i EU i øjeblikket er gunstige, og at den samlede beskæftigelse er støt stigende, men at det til trods herfor stadig er vigtigt at sætte hurtigt ind mod ungdomsarbejdsløsheden og de problemer, som unge, der ikke er i beskæftigelse eller under uddannelse, står overfor, og at der stadig er akut behov for forbedringer med hensyn til langtidsledighed, segmentering af arbejdsmarkedet og uligheder, inklusion af sårbare grupper, fattigdom blandt personer i arbejde og produktivitet, navnlig i forbindelse med udsigten til en global økonomisk afmatning eller recession; beklager dybt, at reallønstigningen på EU-plan fortsat ligger under det, der kunne forventes, i betragtning af de positive arbejdsmarkedsresultater og økonomiske resultater; opfordrer Kommissionen til at foreslå en EU-ordning for arbejdsløshedsunderstøttelse for at beskytte borgerne og mindske presset på de offentlige finanser i forbindelse med eksterne chok;

2. noterer sig Kommissionens landespecifikke henstillinger for 2019 og bifalder, at der lægges mere vægt på investeringer; bemærker, at næsten en tredjedel af de landespecifikke henstillinger, der er blevet udstedt frem til 2018, ikke er blevet gennemført; bemærker, at der er gjort væsentlige fremskridt med hensyn til gennemførelsen af landespecifikke henstillinger vedrørende lovgivning om arbejdsmarkedsforhold og jobbeskyttelse; er imidlertid bekymret over, at gennemførelsen af de landespecifikke henstillinger vedrørende sundheds- og langtidspleje har været særdeles langsom, og at fremskridtene med hensyn til de landespecifikke henstillinger for 2018 er ringere end i de foregående år, og opfordrer indtrængende Kommissionen til at lægge det nødvendige pres på medlemsstaterne — uanset om de er med i euroen eller ej — for at få dem til at gennemføre henstillingerne; mener, at gennemførelsen af fremtidsorienterede reformer er afgørende for at styrke vækstpotentialet i EU's økonomi, fremme social inklusion og forbedre sociale rettigheder og trivsel for alle borgere i Unionen;

3. opfordrer medlemsstaterne til at efterkomme henstillingerne om at omlægge beskatningen fra arbejde til andre faktorer, der er mindre skadelige for bæredygtig vækst;

4. bemærker, at der mellem lande, regioner og befolkningsgrupper fortsat er betydelige forskelle i beskæftigelsen, hvilket skaber lande, regioner og befolkningsgrupper, hvis primære eller endog eneste konkurrencemæssige fordel på EU's arbejdsmarked er lave lønninger og/eller ringe arbejdsvilkår; understreger, at medlemsstaterne og Kommissionen bør sikre, at der gennemføres specifikke beskæftigelsespolitikker for at afhjælpe de begrænsninger og vanskeligheder, som regioner, der lider under demografiske ulemper, oplever, herunder affolkede regioner eller tyndt befolkede regioner, idet der især sættes fokus på landbrugssektoren, med henblik på at styrke deres kapacitet til at skabe beskæftigelse og merværdi i landdistrikterne; mener, at det er nødvendigt at øge beskæftigelsesfrekvensen og indkomstniveauet og fremme skabelsen af anstændige job for at nå Europa 2020-målet om en beskæftigelsesfrekvens på mindst 75 %;

5. beklager, at den disponible bruttohusstandsindkomst pr. indbygger i mange medlemsstater stadig er under niveauet fra før krisen i 2008; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at gøre mere for at mindske ulighederne;

6. understreger behovet for veludformede arbejdsmarkedspolitikker og -reformer, der skaber kvalitetsbeskæftigelse ved at vedtage foranstaltninger til at sikre passende mindstelønninger og en rimelig løn, beskytte og fremme arbejdstagernes sundhed og trivsel, prioritere reintegration af arbejdsløse, fremme lige muligheder for og ligebehandling af arbejdstagere samt arbejdstagerrettigheder, herunder i den offentlige sektor, lette lige adgang til arbejdsmarkedet, social beskyttelse for alle og arbejdskraftens mobilitet, tage hensyn til landdistrikter og isolerede regioner og bekæmpe uligheder og kønsbestemte skævheder;

7. bemærker med stor bekymring den høje ungdomsarbejdsløshed i en række medlemsstater og de unge nyansattes sårbarhed; opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at prioritere kampen mod ungdomsarbejdsløshed og til fuldt ud at gøre brug af finansielle instrumenter som ungdomsgarantien, EU-programmer som Erasmus+ og skræddersyede foranstaltninger til at bekæmpe ungdomsarbejdsløshed og fremme unges beskæftigelsesegnethed; beklager dybt, at mange europæere ufrivilligt arbejder på deltid; bemærker, at dette har negative konsekvenser for deres sociale beskyttelse;

8. bemærker, at kvinders deltagelse på arbejdsmarkedet fortsat er stigende, men er bekymret over, at den kønsbestemte forskel i beskæftigelsesfrekvensen stort set ikke har ændret sig siden 2013, og at der stadig er store uligheder mellem kønnene med hensyn til beskæftigelse og løn; bemærker med bekymring, at kvinder er overrepræsenteret i sektorer med lavere lønninger og oftere har et arbejde, de er overkvalificerede til; bemærker, at kun få medlemsstater har truffet foranstaltninger til at bekæmpe den kønsbestemte lønforskel; opfordrer indtrængende alle medlemsstater til at styrke deres bestræbelser på at mindske den kønsbestemte lønforskel, den kønsbestemte pensionsforskel og de manglende incitamenter til at arbejde; opfordrer Kommissionen til at forelægge et direktiv om løngennemsigtighed med henblik på hurtigt at udligne den kønsbestemte lønforskel;

9. beklager dybt, at det ikke vil lykkes at opfylde Barcelonamålet om at opnå børnepasning for 90 % af alle børn mellem 3 år og den skolepligtige alder; opfordrer indtrængende alle medlemsstater til at styrke deres indsats for at forbedre balancen mellem arbejdsliv og privatliv og give adgang til prismæssigt overkommelig børnepasning, småbørnspasning og langtidspleje; opfordrer medlemsstaterne til at forbedre uddannelses- og arbejdsvilkår inden for disse tjenester (samt i sundhedsvæsenet); opfordrer medlemsstaterne til fuldt ud og hurtigt at gennemføre det nyligt vedtagne direktiv om balance mellem arbejdsliv og privatliv for forældre og omsorgspersoner og til at opfordre flere mænd til at tage betalt familieorlov;

10. noterer sig de landespecifikke henstillinger om oprettelse af et åbent, konkurrencedygtigt og dynamisk indre marked, som er afgørende for at stimulere produktivitet, fremme vækst og skabe beskæftigelsesmuligheder; understreger i denne sammenhæng betydningen af en retfærdig fordeling af velstandsstigningen; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at stimulere produktiviteten gennem reformer, der fjerner overflødig regulering; understreger, at investeringer i sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen ikke kun forbedrer jobkvaliteten og arbejdstagernes trivsel, men også har en positiv indvirkning på den europæiske økonomis produktivitet og konkurrenceevne;

Torsdag, den 10. oktober 2019

11. påpeger behovet for at bekæmpe aldersdiskrimination på arbejdsmarkedet, f.eks. ved at bygge bro over kløften mellem unge og ældre generationer, øge kendskabet til direktivet om ligebehandling på arbejdsmarkedet ([30]), herunder i den offentlige sektor, sikre adgang til livslang læring gennem skræddersyede kurser og uddannelse, bekæmpe pensionskløften og fremme mobilitets- og udvekslingsprogrammer for ældre i EU; bemærker, at ældre og ufaglærte arbejdstagere er langt mindre tilbøjelige til at deltage i programmer for livslang læring; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gøre en større indsats for at ændre denne tendens; er af den opfattelse, at der skal rettes mere opmærksomhed mod ældre arbejdstagere og mod politikker, der vil øge støtten til og muliggøre et samfund med livslang aktivitet, der navnlig er rettet mod arbejdstagere på over 50 år;

12. understreger behovet for at bekæmpe forskelsbehandling af etniske grupper på arbejdsmarkedet og bekæmpe den etnisk bestemte løn- og pensionsforskel; opfordrer Kommissionen til at udarbejde en langsigtet strategi for integration af grupper af etniske minoriteter på arbejdsmarkedet med henblik på at mindske risikoen for udstødelse; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at styrke indsatsen imod forskelsbehandling på grundlag af etnicitet, tilhørsforhold til et mindretal eller et mindretalssprog ved at øge bevidstheden, gennemføre strategier for mangfoldighed og indsamle og analysere pålidelige opdelte data om forskelsbehandling;

13. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at øge indsatsen for at sikre bedre integration på arbejdsmarkedet af de grupper, der er længst væk fra arbejdsmarkedet, såsom enlige forældre, uformelle plejere, personer med langvarig sygdom, handicap, sundhedsproblemer eller komplekse kroniske sygdomme, migranter og flygtninge samt personer fra etniske og religiøse mindretal samt en større integration af disse grupper i samfundet;

14. glæder sig over de fremskridt, der er gjort med hensyn til den europæiske handicapstrategi 2010-2020, navnlig direktiv (EU) 2019/882 om tilgængelighed ([31]); understreger dog, at der skal gøres mere; beklager dybt, at personer med handicap fortsat er dårligere stillet med hensyn til beskæftigelse, uddannelse og social inklusion; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fortsætte med at udvikle specifikke foranstaltninger inden for beskæftigelses-, uddannelses- og socialpolitikker for at sikre en effektiv inklusion af personer med handicap, langtidssygdomme og kroniske sygdomme, herunder personer med psykiske lidelser og psykosociale handicap; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til ikke blot at støtte foranstaltninger, men faktisk skabe flere beskæftigelsesincitamenter, bedre tilgængelighed og rimelig tilpasning ([32]), herunder ved at drage fuld fordel af de muligheder for økonomisk og social inklusion, som digitaliseringen giver;

15. noterer sig stigningen i nye beskæftigelsesformer, herunder forandringer som følge af digitalisering og automatisering; understreger, at denne udvikling skaber både fordele og udfordringer; understreger betydningen af politikker for livslang læring, som sætter arbejdstagerne i stand til at forberede sig på forandringer på arbejdsmarkedet; understreger betydningen af social dialog, navnlig i forbindelse med udviklingen af nye strategier til håndtering af disse udfordringer; bemærker, at disse forandringer kan føre til udbredelsen af atypiske og usikre ansættelsesforhold; bemærker med bekymring den utilstrækkelige og manglende adgang til sociale beskyttelsessystemer for atypiske arbejdstagere og selvstændige, herunder betalt orlov og betalt ferie; understreger, at proformaselvstændighed er et vedvarende problem, der

---

([30]) Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (EFT L 303 af 2.12.2000, s. 16).

([31]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/882 af 17. april 2019 om tilgængelighedskrav til produkter og tjenesteydelser (EUT L 151 af 7.6.2019, s. 70).

([32]) I FN's konvention om rettigheder for personer med handicap (CRPD) forstås ved rimelig tilpasning nødvendige og passende ændringer og justeringer, som ikke indebærer en uforholdsmæssig stor eller unødvendig byrde, når dette er nødvendigt i et konkret tilfælde for at sikre, at personer med handicap kan nyde eller udøve alle menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder på lige fod med andre (https://www.ohchr.org/EN/HRBodies/CRPD/Pages/ConventionRightsPersonsWithDisabilities.aspx). I artikel 5 i direktivet om ligebehandling på beskæftigelsesområdet hedder det: »Med henblik på at sikre overensstemmelse med princippet om ligebehandling af personer med handicap foretages der tilpasninger i rimeligt omfang. Det betyder, at arbejdsgiveren skal træffe de foranstaltninger, der er hensigtsmæssige i betragtning af de konkrete behov, for at give en handicappet adgang til beskæftigelse, til at udøve den eller have fremgang i den eller for at give vedkommende adgang til uddannelse, medmindre arbejdsgiveren derved pålægges en uforholdsmæssig stor byrde. Hvis denne byrde i tilstrækkeligt omfang lettes gennem foranstaltninger, der er normale elementer i den pågældende medlemsstats handicappolitik, anses den ikke for at være uforholdsmæssig stor.« (https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:32000L0078&from=DA). På Kommissionens websted fastslås det: »Rimelig tilpasning er enhver ændring af et job eller et arbejdsmiljø, der er nødvendigt for at gøre det muligt for en person med handicap at ansøge om, udføre eller avancere inden for en arbejdsfunktion eller deltage i et undervisningsforløb« (https://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=147).

skal løses; opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre foranstaltninger til løsning af disse problemer, navnlig efter Rådets henstilling om adgang til social beskyttelse for arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende, der blev vedtaget den 6. december 2018; glæder sig over denne henstilling som et første skridt, men understreger, at der skal gøres mere for at sikre adgang til social beskyttelse for alle;

16. bemærker, at onlineplatformsarbejde er steget med mere end 25 % i EU i løbet af de sidste to år og beskæftiger op mod 5 millioner arbejdstagere, og at en tredjedel af alle platformstransaktioner foregår på tværs af grænserne; påpeger, at arbejdstagere på onlineplatforme ofte ikke er dækket af sociale beskyttelsessystemer; understreger, at det er nødvendigt, at Kommissionen og medlemsstaterne indsamler bedre og mere harmoniserede data om antallet af platformsarbejdere, deres beskæftigelsesstatus, jobindhold og indkomst; opfordrer til et koordineret EU-initiativ med henblik på at sikre, at platformsarbejdere får adgang til social sikring og en garanti for alle deres sociale og arbejdsmarkedsmæssige rettigheder, uanset deres beskæftigelsesstatus, og udvide kollektive overenskomster til også at omfatte platformsarbejdere;

17. understreger, at nye kommunikationsteknologier og fleksibilitet i tilrettelæggelsen af arbejdet ofte kan føre til længere arbejdstider og overlapning mellem arbejds- og privatliv og arbejdstid og personlig tid; påpeger især behovet for at fastslå retten til digital frakobling og for at undersøge begreberne fattigdom på tid og selvbestemmelse med hensyn til arbejdstid;

18. understreger, at det er nødvendigt at ændre uddannelsessystemerne for fuldt ud at kunne udnytte de muligheder, som digitaliseringen og den grønnere økonomi tilbyder, og for at udvikle de færdigheder og kompetencer, der er nødvendige for at imødekomme arbejdsmarkedets behov og tage fat på de aktuelle og fremtidige økonomiske, sociale og miljømæssige forandringer, herunder de »bløde« færdigheder; mener, at mangel på kvalificeret arbejdskraft og misforhold mellem udbudte og efterspurgte færdigheder og kompetencer kan udgøre store hindringer for investeringer; understreger, at det for at opnå de nødvendige færdigheder er nødvendigt at forbedre kvaliteten, tilgængeligheden, rummeligheden og prisoverkommeligheden af samt adgangen til uddannelse, herunder erhvervsuddannelse, og forbedre den gensidige anerkendelse af kvalifikationer; understreger, at det er vigtigt at tilskynde virksomhederne til at øge deres investeringer i uddannelse; understreger, at investeringer i uddannelse er afgørende for social samhørighed; understreger, at det er vigtigt at tage fat på problemet med skolefrafald; opfordrer medlemsstaterne til at følge en dobbelt strategi, der går ud på at gøre den almene uddannelse rummelig og levere målrettede programmer til de mest sårbare; opfordrer medlemsstaterne til at øge deres investeringer og tilskynde til flere investeringer i opkvalificering og omkvalificering samt i omfattende uddannelse i digitale og erhvervsmæssige færdigheder og iværksætterfærdigheder, som tager højde for omstillingen i retning af den digitale økonomi og en grønnere økonomi samt efterspørgslen efter kvalificerede tekniske fagfolk i mange lande og regioner; understreger, at gode arbejds- og ansættelsesvilkår er en afgørende faktor for at tiltrække kvalificerede arbejdstagere;

19. er enig med Kommissionen i, at der skal gøres en rettidig indsats for at tackle digitaliseringen, at EU som helhed skal fremskynde processen, og at der er behov for en bedre tilpasning af EU's og medlemsstaternes og regionernes politikker, offentlige og private ressourcer skal samles med henblik på at øge investeringerne, og der skal udvikles stærkere synergier i den digitale økonomi og det digitale samfund; understreger behovet for at sikre en effektiv og retfærdig digital omstilling af tjenester, så ingen bliver ladt i stikken; understreger, at programmer for digitale færdigheder bør behandle spørgsmål om privatlivets fred og databeskyttelse;

20. mener, at udfordringerne i forbindelse med klimaændringer og overgangen til en grønnere økonomi fordrer, at der ydes målrettet støtte for at hjælpe samfundet, arbejdstagerne og virksomhederne med at håndtere disse afgørende forandringer, navnlig i de hårdest ramte regioner, ved at forbedre almen og erhvervsrettet uddannelse for at tilpasse færdigheder og skabe nye job i miljøsektoren og den digitale sektor; opfordrer til, at der lægges særlig vægt på de mest sårbare grupper i samfundet, herunder mennesker, der er truet af fattigdom og/eller ekstreme materielle afsavn;

21. fremhæver, at øget udnyttelse og udvikling af færdigheder hænger sammen med skabelse af merværdi og konkurrenceevne og bør være centralt placeret i EU's politikker, der har til formål at fremme økonomisk vækst gennem investeringer i færdigheder; påpeger, at færdigheder, selvom de er en nødvendig forudsætning for vækst, ikke i sig selv er nok; opfordrer derfor til, at der ved siden af investeringer i grundlæggende uddannelse og erhvervsuddannelse træffes supplerende foranstaltninger med henblik på at skabe og udvikle arbejdspladser af høj kvalitet, der får mest muligt ud af arbejdstagernes færdigheder;

22. udtrykker bekymring over det konstant høje antal mennesker i Europa, der mangler grundlæggende regne-, læse- og skrivefærdigheder, da disse er et grundlæggende krav for aktiv deltagelse i samfundet og på arbejdsmarkedet; opfordrer medlemsstaterne til at træffe solide foranstaltninger til at forbedre bestemmelserne om uddannelse i grundlæggende færdigheder, navnlig for de mest marginaliserede grupper i samfundet; understreger betydningen af solide ordninger for validering af ikkeformel og uformel læring med henblik på at sikre, at færdigheder og kompetencer anerkendes så bredt som muligt, og for at fremme fleksibiliteten mellem forskellige uddannelsesretninger og -forløb;

23. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at give incitamenter til og yde teknisk bistand med henblik på at øge mulighederne for at fremme anstændigt arbejde for unge gennem beskæftigelsesprogrammer, støtte til unge iværksættere via EntreComp, lærlingeuddannelsesordninger af høj kvalitet samt sprogundervisning og erhvervsuddannelse, herunder gennem skolernes læseplaner i medlemsstaterne, i tæt samarbejde med iværksætteren og forskersamfundet og andre relevante interessenter;

24. opfordrer medlemsstaterne til at styrke og modernisere de offentlige arbejdsformidlinger på hvert territorialt niveau gennem løbende uddannelse af medarbejderne, inddragelse af højt specialiserede rådgivere og vejledere og gennemførelse af målrettede politikker for hver arbejdsmarkedskategori;

25. understreger, at Unionens sociale og økonomiske mål bør prioriteres lige højt og sikres finansielle midler i det næste budget, og at processen med det europæiske semester bør udvides til at omfatte en social dimension i hele dens periode med inddragelse af de kompetente organer i EU og medlemsstaterne, der beskæftiger sig med sociale politikker; opfordrer indtrængende Kommissionen til at forbedre de landespecifikke henstillinger for euroområdets medlemmer ved at skabe en matrixramme, hvor sociale politikker i forbindelse med den europæiske søjle for sociale rettigheder, såsom inklusiv adgang til uddannelse, sundhed, ernæring, beskæftigelse og bolig og bevarelse af sociale rettigheder, analyseres for de enkelte sociale segmenter, f.eks. børn, unge, ældre, minoriteter, migranter og personer med handicap, og således skabe et meget mere retvisende billede af medlemsstaternes økonomiske og sociale trivsel, og undersøge, om denne nye komponent i de landespecifikke henstillinger også kan anvendes for medlemsstaterne uden for euroområdet; påpeger, at de landespecifikke henstillinger bør være i overensstemmelse med EU's økonomiske, sociale og miljømæssige målsætninger og bør understøtte og ikke stå i modsætning til hinanden; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fastlægge en europæisk bæredygtig strategi for at overvinde de sociale, økonomiske og klimamæssige udfordringer; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at styrke de sociale rettigheder ved at foreslå lovgivning, herunder finansielle instrumenter, hvor det er hensigtsmæssigt og efter en gennemgang, med henblik på at gennemføre den europæiske søjle for sociale rettigheder inden for rammerne af deres respektive beføjelser som fastsat i traktaterne;

26. anser det for yderst vigtigt at definere og fuldende den social dimension af Den Europæiske Union; mener, at det med henblik herpå er af afgørende betydning at sikre retten til anstændige levevilkår, passende boligforhold, et effektivt og tilgængeligt sundhedssystem og langtidspleje;

27. understreger, at en velfungerende social dialog er et væsentligt redskab til at forme arbejdsvilkårene, idet der involveres en række forskellige aktører på forskellige niveauer, og at den skaber balance mellem arbejdstagernes og arbejdsgivernes interesser og bidrager til både økonomisk konkurrenceevne og social samhørighed; opfordrer medlemsstaterne til yderligere at styrke den sociale dialog i hele Europa med henblik på at skabe balance i forholdet mellem arbejdsmarkedets parter og, hvor det er nødvendigt, styrke mulighederne for kollektive forhandlinger;

28. beklager, at fattigdommen stadig er uacceptabelt høj; understreger, at der er større risiko for fattigdom i en tid med økonomisk afmatning; understreger, at antallet af personer, der er i risiko for fattigdom eller social udstødelse i EU, ganske vist fortsatte med at falde i 2017, men at omkring 113 millioner mennesker i EU og 74 millioner i euroområdet var i risiko for fattigdom eller social udstødelse i 2017; beklager, at Europa 2020-målet om reduktion af fattigdom højst sandsynligt ikke vil blive nået; opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe de nødvendige foranstaltninger til at nedbringe fattigdom, herunder fattigdom blandt personer i arbejde og fattigdom blandt sårbare grupper; understreger, at det er nødvendigt at udrydde børnefattigdom, og opfordrer Kommissionen til at foreslå lovgivning om gennemførelse af en europæisk børnegaranti; opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme en rettighedsbaseret strategi til bekæmpelse af fattigdom baseret på integreret aktiv inklusion, der kombinerer gennemførelse af grundlæggende sociale rettigheder, tjenesteydelser af høj kvalitet og job til en løn, der muliggør en rimelig levestandard; opfordrer medlemsstaterne til at udvikle foranstaltninger og strategier i overensstemmelse med den europæiske søjle for sociale rettigheder med henblik på at imødekomme de sociale behov hos dem, som ikke har adgang til arbejdsmarkedet;

29. understreger, at anstændige job, adgang til tilstrækkelig social beskyttelse, uanset ansættelsesforhold eller kontrakttype, lønvækst og offentlige tjenesteydelser af høj kvalitet og med tilstrækkelig finansiering, herunder uddannelsessystemer og tilgængelige tilbud om livslang læring, har en betydelig indvirkning på nedbringelsen af uligheder og risikoen for fattigdom og social udstødelse og på forbedringen af sundhed og trivsel; glæder sig over den betydelige

indvirkning, som sociale overførsler har på fattigdomsbekæmpelse; beklager imidlertid, at dette ikke afspejles i alle medlemsstaternes nationale politikker; understreger, at det er vigtigt med en gennemsigtig evaluering af Europa 2020-strategien, navnlig hvad angår fattigdomsbekæmpelse, og udviklingen af en social og bæredygtig strategi for tiden efter 2020, der prioriterer udryddelse af fattigdom og støtter gennemførelsen af den europæiske søjle for sociale rettigheder og målene for bæredygtig udvikling gennem meningsfulde dialogprocesser på EU-plan og nationalt plan med civilsamfundet og personer, der har direkte erfaringer med fattigdom;

30. bemærker, at 9,4 % af alle beskæftigede i EU i 2017 var truet af fattigdom, og at fattigdom blandt personer i arbejde er stigende i mange medlemsstater; understreger, at fattigdom blandt personer i arbejde er et grundlæggende tegn på social uretfærdighed, og mener, at det er afgørende at øge arbejdstagernes købekraft, styrke de kollektive forhandlinger og fastlægge et stærkt og harmoniseret system for rettigheder og beskyttelse for alle former for arbejde; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at tage afgørende skridt til at sikre, at folk har råd til at sikre sig selv og deres familier et anstændigt liv med deres løn; opfordrer Kommissionen til at foreslå et retligt instrument, der sikrer, at alle arbejdstagere i Unionen får en rimelig mindsteløn, som kan fastsættes i overensstemmelse med nationale traditioner eller gennem kollektive overenskomster eller retlige bestemmelser;

31. mener, at udbredelsen af midlertidige eller usikre job kan få skadelige konsekvenser for pensionernes tilstrækkelighed — navnlig for de yngre generationer, der ofte oplever perioder med afbrydelser i deres karriere og derfor i deres indbetalinger til systemet — og for stabiliteten af de sociale sikringsordninger;

32. noterer sig den bekymrende udvikling med hensyn til overbelastede boligmarkeder i flere medlemsstater og deres skadelige konsekvenser, navnlig for personer med lav indkomst og i visse regioner; opfordrer medlemsstaterne til at intensivere bestræbelserne på at følge Kommissionens henstillinger (reducering af flaskehalse, fjernelse af forvridninger og reducering af skævheder, der er skabt af skattesystemet) og træffe foranstaltninger i overensstemmelse med henstilling 19 i den europæiske søjle for sociale rettigheder;

33. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gøre bedre brug af det europæiske semester for at overvåge og støtte fremskridt med hensyn til boliger til overkommelige priser og hjemløshed; opfordrer Kommissionen til at foreslå en europæisk ramme for sociale og prismæssigt overkommelige boliger med henblik på en effektiv koordinering af medlemsstaternes politikker;

34. bemærker, at social- og sundhedstjenester er afgørende for at støtte bekæmpelsen af fattigdom og social udstødelse; bemærker med bekymring, at et flertal af medlemsstaterne har modtaget landespecifikke henstillinger med henblik på at forbedre deres offentlige sundhedssystemers effektivitet, tilgængelighed og bæredygtighed; opfordrer medlemsstaterne til at øge deres bestræbelser på at sikre deres sundhedssystemers tilgængelighed, prisoverkommelighed, kvalitet og omkostningseffektivitet; understreger betydningen af forebyggelseskampagner og sundhedsfremmende kampagner, navnlig dem, der er målrettet unge fra dårligere stillede befolkningsgrupper; opfordrer medlemsstaterne til at investere i at gøre forebyggelse til en prioritet i deres sundhedspolitikker; opfordrer til en aktiv gennemførelse af sundhedsfremmende kampagner for både fysisk og psykisk sundhed; minder om betydningen af at lette reintegrationen på arbejdsmarkedet af personer i den arbejdsdygtige alder, der er ved at komme sig efter sygdom; opfordrer medlemsstaterne til at investere i plejeydelser til mennesker i alle faser af deres liv, til fortsat at forfølge Barcelonamålene om børnepasning fra 2002 med henblik på at opfylde dem og til at udvikle plejemål for ældre og pasningskrævende personer;

35. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udvikle specifikke foranstaltninger til opfølgning af det europæiske handlingsgrundlag for mental sundhed og trivsel og EU-Compass for tiltag vedrørende mental sundhed og trivsel; mener, at disse foranstaltninger bør omfatte foranstaltninger til fremme af mental sundhed samt forebyggende foranstaltninger og være i overensstemmelse med andre politiske instrumenter med det formål at reducere de underliggende sociale determinanter for mental sundhed;

36. understreger betydningen af nøje overvågning og om nødvendigt revision af Unionens midler for at sikre en effektiv finansiering i overensstemmelse med EU's mål; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at bekæmpe enhver form for misbrug, svig og korruption i forbindelse med EU-midler;

37. understreger, at det er vigtigt at efterkomme henstillingerne fra EU's revisorer;

38. mener, at arbejdsmarkedsreguleringen i medlemsstaterne med henblik på at bevare og styrke den globale konkurrenceevne er nødt til at være klar, enkel og fleksibel og samtidig opretholde høje arbejdsstandarder;

39. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.